

Livets väg

nr 3 / 2021

Jesus sade: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).



Några betraktelser av Luther

Inte oss, Herre, inte oss utan ditt namn ska du ge ära (Ps. 115:1).

Hur många av dem som dagligen sjunger och uttalar detta ordet: Halleluja, är inte i hjärta fulla av hat och fiendskap mot evangelium. Men detta ordet Halleluja skall inte sägas av de rika och härliga utan av de fattiga, ringa och föraktade, av dem som i sitt eget tycke är odugliga, dårar, syndare och orättfärdiga. Evangelium blir nämligen predikat för de fattiga, som alltid med glädje tar emot ett sådant budskap (Matt. 11). Syndarna sjunger och hör Halleluja, men de rika och fromma sjunger och hör Hallelu-nu, d.v.s. låt oss lova och prisa oss själva!

(4 nov. ur D:r Martin Luthers andliga skattkammare, sv. övers. D:r A. B. Beskow, Stockholm 1886, bearb. S.R.).

* * *

När jag är svag, då är jag stark (2 Kor. 12:10).

När Kristus visar sig svag, ja, som allra svagast, då måste de ogudaktiga, vilka mest fruktar för honom vara rädda att segern skall ryckas ifrån dem. Så skall å andra sidan också de trogna vara vid god tröst även i den största svaghet och i de stunder då de är nära att gå under. Till detta fordras tron, eftersom det gäller att se motsatsen till det som man kan se med ögonen. (1 nov.)

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkblad

Nr 3, den 10 dec 2021

Red. kyrkoherde Sten Rydh

Om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern (1 Joh. 2:1).

Se här är något som man kan känna igen djävulen på: stora synder gör han så små, att man knappt kan se dem, men små synder gör han däremot så stora, att man ängslas mycket över dem. Ja, man är nära att plåga sig själv till döds. Därför bör en kristen inte låta själafienden oroa samvetet. Då han tror på Kristus och vet att han gärna vill vara from och strida mot synden så mycket han kan, så bör han göra så här. Även om han har stapplat och fallit ska han inte av djävulen låta sig förtäras av samvetsqual utan säga: Det fel och den synd som jag nu har begått skall jag innesluta i alla mina andra brister och synder och bära fram dem alla i den femte bönen: Förlåt oss våra skulder, liksom vi förlåter dem som är oss skyldiga. (del 2, 33)

* * *

Kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er (1 Petr. 5:7).

O, att vi rätt kunde lära oss att kasta all omsorg på Herren! Då skulle vi verkligen få uppleva sanningen av detta bibelställe. Men den som inte förstår att lämna alla omsorger, han måste bli en förtappad och olycklig människa. (del 2, 121).

* * *

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig (Ps. 119:105).

Den som söker ett annat ljus än Guds ord han finner bara ett irrbloss, som det är farligare att följa än att gå i själva mörkret. Ett sådant ljus är nämligen ett dubbelt mörker, eftersom det inte bara för vilse

utan dessutom vill förhindra varje annat ljus att lysa, ja, vill själv vara ljuset. Det är då bättre att vara helt i mörker, ty då kan man åtminstone få hjälp och ledas till ljuset! (del 2, 124)

* * *

Inte så att jag redan har gripit det eller redan har nått målet, men jag jagar efter att gripa det eftersom jag själv är gripen av Kristus Jesus (Fil. 3:12).

Detta livet är ännu inte fullkomlig fromhet utan bara en början. Det är ännu inte hälsa, utan bara en början till hälsa. Det är inte något som är, utan något som blir. Vi håller nu bara på med övning och prövning, och här nere kan vi inte glänsa utan bara renas. Så vittnar vårt "Fader vår" om att vi alla är syndare. I detta livet ber vi: "Må ditt namn hållas heligt. Må ditt rike komma och din vilja ske" o.s.v. Med detta bekänner vi ju, att vi ännu inte håller Guds namn heligt och att vi inte ens skulle kunna be om helgelse, om inte Anden redan hade börjat helga oss. Vi bekänner att vi ännu inge gör Guds vilja, och vi skulle inte kunna bedja, om han inte hade gjort en början och gett oss sin nåd. (9 nov.)

* * *

Hade ni känt mig, skulle ni också känna min Far (Joh. 8:19).

Sök inte att genom egna gärningar lära känna Fadern. Det kommer inte att lyckas. Håll istället för dina öron och säg: "Jag vet inget om min Gud och Fader och kommer därför hit för att höra vad Kristus säger." Allt annat som inte sägs och predikas av honom, det må vara hur stort det vill, talar inte om Fadern, utan leder bara till villfarelse och blindhet. Men "om ni hade känt mig" säger Jesus, "skulle ni också känna min Far." Fadern har nämligen sagt, att han vill vara känd genom Sonen.

Därigenom för han oss bort från alla högsolor, alla visa människors idéer och alla andra religioners tro och lära. Han för oss bort från alla idéer om kloster och munkkåpor och liknande och säger: Den som vill veta vem jag, Fadern, är, han skall lyssna på Kristus, Sonen. (del 2, 30).

* * *

Jag är en mask och inte en människa (Ps. 22:7).

Den heliga Skrift är Guds ord, skrivet med bokstäver, liksom Kristus är det eviga Guds ord, uppenbarat i människogestalt. Såsom nu Kristus blivit behandlad här i världen, så blir också Guds skrivna ord behandlat. Det blir till skillnad från andra böcker ansett som en mask och inte som en bok. Andra skrifter, som är människors verk, får stor ära och de läses och begrundas noga. Men sådan ära tillkommer inte Guds ord. Det blir i bästa fall kastat under bordet. Annars sliter man sönder Skriften, gisslar, korsfäster och marterar den. Man försöker också att tolka och förvränga den enligt sina egna falska åsikter, sina godtyckliga infall och tankar. Och till sist vill man fördärva den och begrava den, så att den blir alldeles bortglömd i världen. Men en dag skall den komma i dagen igen, och då skall man förgäves försöka undanröja den. Så är det nu ett gott tecken när en människa har lust och kärlek till Skriften, gärna läser den och värderar den högt. En sådan människa skall också Gud förvisso ge ära. (9 sept.)

* * *

Om vi rätt förstår denna artikel om rättfärdiggörelsen, så har vi den rätta, himmelska solen. Men i annat fall famlar vi omkring i helvetets mörker. (del 2, 90)

